

[Alfred Hansen]

næsten på samme tidspunkt udtryk for, at det var noget ganske katastrofalt med den prøveniveausænkning, som havde fundet sted, og at der måtte gøres noget. Nu har vi altså hr. Bertel Haarders på den ene side og på den anden side, og jeg forstår godt hr. Bertel Haarders situation.

Jeg skal på foranledning af ministerens barske kommentar til kristeligt folkepartis forslag om, at det var et brud på aftalen – og fru Ebba Strange var endnu mere bombastisk, idet hun sagde, at det var et eklatant brud på skoleforligsaftalen – spørge: hvor længe skal dette forlig binde parterne? Hvornår vil der være en realistisk mulighed for, at partierne inden for skoleforligspartiernes kreds kan få lov til at fremsætte forslag i overensstemmelse med det, de ønsker, og hvornår vil der – det kan sådan set være lige så interessant – være mulighed for, at vi andre også kan få en lille smule indflydelse på, hvordan skoleloven skal være? Vi må respektere det flertal, som har lavet denne skolelov. Det gør vi også, men vi er interesseret i at vide, i hvor høj grad man binder hinanden, og hvor længe man binder hinanden.

Hvis man går rundt og tror, at det er en fordel for eleverne på såvel grundkursus som udvidet kursus at have samme prøve, så er det et klart udtryk for manglende forståelse og fornemmelse for, hvad der rører sig i folkeskolen i dag. Men jeg vil samtidig sige, at selv om vi får vedtaget kristeligt folkepartis forslag, hvad vi nok ikke gør, så skal man ikke tro, at folkeskolens eventuelle problemer er løst. Hvis disse skal løses, er der mange andre ting, der også må ind i billedet, bl.a. et spørgsmål om større og flere bevillinger.

Jeg skal lige til slut stille et spørgsmål til forslagsstillerne til opklaring, fordi fru Gerda Møller har fortolket lovforslaget sådan, at man også i faget dansk kan indstille sig til prøve på to niveauer. Jeg har forstået forslaget sådan, at man ikke kan indstille sig til prøve på to niveauer, idet der jo er tale om, at man kan vælge prøve på det kursusniveau, man er undervist på, og der er kun ét kursusniveau i faget dansk.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg har ikke kritiseret, at man kan tage ordbogen med til den skriftlige prøve, for det

er jo en realistisk situation, der svarer til hverdagen. Jeg har derimod kritiseret, at man ikke skulle sætte tegn, for derved mener jeg at tegnsætning bliver noget fuldstændig ligegyldigt. Endvidere har jeg så sent som for 20 minutter siden udtalt, at prøverne jo er nødt til at svare til gennemsnittet, og det niveau, man kan sige er for lavt, det er altså elevernes niveau og dermed prøveniveauet.

Hvis hr. Alfred Hansen ville koncentrere sig om, hvad han egentlig selv mener, i stedet for at sige forkerte ting om, hvad andre mener, så ville hans taler blive både kortere og bedre.

Flygaard (DR):

Når jeg tager ordet her som, skal vi sige menigt medlem uden for ordførernes række, så er det, fordi undervisningsområdet i det hele interesserer mig meget.

Jeg vil da for så vidt give principiel tilslutning til det forslag, som kristeligt folkeparti har fremsat her, men jeg vil føje til, at det havde måske nok været praktisk, hvis skoleåret 1978-79 havde fået lov til at løbe til ende, inden vi havde fået denne debat. Så havde vi haft et reelt og et bedre grundlag at diskutere den problemstilling på, som kommer til udtryk i forslaget fra kristeligt folkeparti.

Når denne diskussion i det hele taget er opstået, så er det min opfattelse, at det skyldes flere ting, men ét forhold tror jeg i høj grad har spillet en rolle: der er med mange gode viljer og med mange gode intentioner måske kommet for mange fag og for mange aktiviteter ind i folkeskolen, således at der ikke altid bliver tid til at give de oprindelige fag i folkeskolen det tilstrækkelige niveau. Så melder problemerne sig, og nogle af de problemer, der melder sig, kommer man ikke så meget til at føle i folkeskolen, selv om folkeskolens lærere og andre måske først og fremmest fornemmer det som et folkeskoleproblem. Problemerne dukker op, når eleverne melder sig til en videregående uddannelse. Problemerne dukker op, når eleverne, eller de studerende, hvad vi nu skal sige, møder op på gymnasiet, på de tekniske skoler og handelsskolerne.

Jeg har i hvert fald over en 10-15-årig periode kunnet konstatere, at det niveau, eleverne er mødt frem med i en række elementære fag, klart har været udsat for en forrin-